

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.232/2022/4.

A felperes:

(felperes neve) ((lakcím).)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos ügyvéd; iroda címe)

Az alperes:

(alperes neve). ((székhelye))

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Loránd; ügyvédi iroda címe.)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértésének megállapítása és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 10.P.21.467/2021/14.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Alperes 10.P.21.467/2021/15.

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 19 050 (tizenkilencezer-ötven) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 40 000 (negyvenezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az alperes köteles megfizetni az adóhatóság felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes először 2015. év áprilisában, majd a 2018. évi országgyűlési választásokon szerzett a (párt 1. neve) színeiben parlamenti mandátumot (település neve)-i központú egyéni választókerületben, majd 2021. évben indult az ellenzéki előválasztáson is. (ügyvéd neve)val annyi kapcsolata volt a pártjának, hogy (ügyvéd neve) a (párt 2. neve) egyik politikusát, mint alperest képviselte egy személyiségi jogi perben a (párt 1. neve)mal szemben a Budapest Környéki Törvényszéken és a Fővárosi Ítéltáblán, illetve a Kúrián.

[2] Köztudomású, hogy (ügyvéd neve) közéleti tevékenysége során általánosságban a (párt 1. neve) ellen szólalt fel, így facebook posztjában 2019. március 18. napján azzal érvelt a (párt 1. neve) ellen, hogy nem szabad együttműködni a párttal cigányellenes, antiszemita volta miatt, a párt szavazóit szélsőjobboldalinak, a (párt 1. neve) (település 2. neve)-ii képviselőjét szalon-nácinak titulálta.

[3] Az alperes által üzemeltetett (internetes hírportál neve) internetes portálon 2021. év június hó 29. napján „Összességéből szövetséges: így viszonyult a (párt 1. neve) (politikus neve)hoz” címmel cikket jelentetett meg, amelyben a valóságnak nem megfelelően közölte, hogy „Mindegyik párt által támogatott jelöltje önállóan mérette meg magát, ehhez képest a (párt 2. neve) pénzelte a felperest, illetve az akkor még az (párt 3. neve) színeiben politizáló (ügyvéd neve)”.

[4] Az alperes a fenti tényállításokat több alkalommal megjelentette. A felperes és a (párt 1. neve) is minden esetben jogi úton lépett fel ez ellen. Több tucat eljárás kivétel nélkül jogerős marasztaló – így a Fővárosi Ítéltábla előtti 8.Pf.20.183/2021/15., 2.Pf.20.013/2021/7. és az 1.Pf.20.744/2020/5. számú – ítélettel zárult. Ezekben az eljárásokban az alperes ellenkérelmeit jellemző módon azzal kezdte: „azt a tényállítást, hogy (ügyvéd neve) pénzelte, támogatta a felperes választási kampányát, nem tudjuk bizonyítani”.

A kereset és az ellenkérelem

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhívnév védelméhez fűződő személyiségi jogait az általa üzemeltetett (internetes hírportál neve) portálon 2021. június 29-én „Összességéből szövetséges: így viszonyult a (párt 1. neve) (politikus neve)hoz” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a 2015. évi (település neve)-i időközi választási kampányt a (párt 2. neve) pénzelte, illetve (politikus neve) ügyvédje, (ügyvéd neve) anyagilag támogatta. Kérte kötelezni az alperest 500 000 Ft összegű sérelemdíj megfizetésére is.

[6] Keresete jogalapjaként a Ptk. 2:52. § (1) – (3) bekezdéseit, 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdés a) pontját és a 2:52. §-át jelölte meg.

[7] Előadta, hogy az alperes a sérelmezett közlésében – melyet nem először írt le róla – valótlan tényállításokat tett, azok sértik a személyhez fűződő jogait, így a jóhírnévhez fűződő jogát.

[8] A kifogásolt cikkben nem véleménynyilvánításról, nem megtörtént tényből levont okszerű következtetésről, hanem bizonyítható tényállításokról van szó, és a valótlan állítások nem lényegtelenek, megítélését érdemben befolyásolni képesek. Ezért a PK. 12. számú állásfoglalás II. pontja a jelen esetben nem alkalmazható. Súlyosan sértő a közlés, miután (ügyvéd neve) bünszervezetben elkövetett, többek közt az államot is jelentősen megkárosító

súlyos pénzügyi bűncselekmény sorozatot elkövető feltételezett szereplőként van a köztudatban jogerős marasztaló ítélet hiányában is. Ezért nemvagyoni sérelem érte közszereplői mivolta, ebből eredő magasabb tűrési kötelezettsége ellenére. Hangsúlyozta, a hamis tényközléseket a közszereplőnek sem kell tűrnie [7/2014. (III.7.) AB határozat]. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog sem jogosíthat fel senkit arra, hogy olyan valótlanossággal illessen bárkit minden ténybeli alap nélkül nyilvánvalóan a lejáratás szándékával, ahogyan azt az alperes tette.

[9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[10] Vitatta, hogy a személyiségi jog – így a jóhírnévhez való jog – megsértése a sérelmezett közlésekkel megvalósult, mert hiányzik a törvényi tényállás azon eleme, hogy a sérelmezett közlések objektíve sértő tényállítást tartalmaznak. Azt nem vitatta, hogy a sérelmezett tényállításokat nem tudta bizonyítani, ennek következményeit viseli is, mivel a sérelmezett közléseket helyreigazította.

[11] Kifejtette, a felperes politikai szereplő, akivel szemben éles bírálatok és állítások fogalmazhatók meg és fokozottabb tűrési kötelezettség terheli. Jelen esetben politikai értelemben vett jóhírnévről van szó, melyre nézve csorbulás nem következett be a tényállítások közzétételével.

[12] A sérelemdíj nem automatikus jogkövetkezménye a személyiségi jogsértésnek (BH2016. 241.), ezért az igényelt sérelemdíj ren(párt 2. neve)ívről eltúlzott, meghaladja a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket. A közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait az általa üzemeltetett (internetes hírportál neve) portálon 2021. június 29-én „Összességéből szövetséges: így viszonyult a (párt 1. neve) (politikus neve)hoz” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a 2015. évi (település neve)-i időközi választási kampányt a (párt 2. neve) pénzelte, illetve (politikus neve) ügyvédje, (ügyvéd neve) anyagilag támogatta. Kötelezte alperest a felperesnek 500 000 Ft összegű sérelemdíj megfizetésére is. Kötelezte az alperest, hogy az államnak fizessen meg 36 000 Ft feljegyzett eljárási illetéket, valamint 38 100 Ft perköltséget a felperesnek.

[14] Ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy két egymással konkuráló alkotmányos alapjog – a sajtó-, illetve szólásszabadság és a személyiséghez fűződő jog – érvényesülése érdekében azt kellett vizsgálni, hogy szükséges-e beavatkozni a jog eszközével, az adott tényállás mellett megállapítható-e aránytalanság a személyiségi jog rovására, a keresetben indítványozott intézkedés mennyiben arányos az elérni kívánt törvényes célokkal.

[15] Az újságírói szabadság bizonyos mértékű túlzás, provokáció alkalmazását is megengedi az Európai Bíróság gyakorlata szerint, a sértés azonban a véleménynyilvánítási szabadság által biztosított védelem körén kívül eshet, ha indokolatlan és rosszhiszemű hírnévrontásnak minősül.

[16] A sérelmezett közlésekkel kapcsolatban az alperes nem vitatta a felperes érintettségét, nem volt vitatott a jogsértések állított közlése, alperes általi megjelentetése, a megjelenés időpontja és a sérelmezett cikk tartalma sem. Alperes azt sem vitatta, hogy a kifogásolt közlés tényállítás.

[17] Megállapította, hogy a felperesre nézve sértő annak állítása, hogy politikai kampányát egy másik párt politikusa, (ügyvéd neve) támogatta. A cikk ezt az állítást utólagosan leleplező közlésként találta, mely az átlagolvasó számára azt az üzenetet hordozta, hogy a támogatást a felperes szándékosan titkolta az ellenzéki előválasztások időszakában és azóta is.

[18] A sérelmezett tényállítás egyszerre állította, hogy a felperes pártjától jelentősen eltérő politikai meggyőződést képviselő másik párt tagja eltitkoltan anyagilag támogatta a kampányát, aki országosan közismert, súlyos bűncselekmények miatti büntetőeljárás vádlottja. A cikk burkoltan utalt arra is, hogy az anyagi támogatás a bűncselekményből származó pénzből valósult meg, melynek tartalma együtt és külön – külön is alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja.

[19] Annak tényként való állítása, hogy a felperes a választók bizalmát olyan kampány eredményeként nyerte, melybe eltitkoltan egy politikai ellenfele fektetett be, hitelességét, személyéhez kapcsoló bizalmat rombolja, mert olyan színben került bemutatásra, mint aki bűncselekmény elkövetésével vádolt személytől fogadott el anyagi támogatást választási sikerének előmozdítása végett.

[20] A jogsértés az alperes személyére tekintettel súlyos és kifejezetten felróható. A felperes közszereplő, a perbeli időszakban országgyűlési képviselő, a sérelmezett közlés e pozíciójával állt összefüggésben. A felperes közéleti szerepére vonatkozó hivatkozást nem vitatta. Azonban ha valamely tényállítás értékítéletnek minősül is, annak alátámasztására kellő ténybeli alapnak kell rendelkezésre állnia, annak hiányában az állítás túlzónak minősül azzal együtt, hogy egy demokratikus társadalomban közérdekű kérdésekről zajló vitához tartozó kérdésről van szó [36/1994. (VI. 24.) AB számú határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat, 5/2015. (II. 25.) AB határozat]. Jelen esetben ez azt jelenti, hogy az alperesnek a felperes (ügyvéd neve)hoz fűződő érintettségével kapcsolatban rendelkeznie kellett volna olyan bizonyítékokkal, amelyekkel igazolja tényállításai valóságát. Az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. A felperes tényállítása, hogy a sajtóközlemény miatt hátrány érte további bizonyítás nélkül köztudomású tény [Pp. 163. § (3) bekezdés].

[21] A sérelemdíjként követelt összeg arányos a jogsértéssel és a bírói gyakorlat által kimunkált arányossági szempontokkal. A médiaszereplő alperessel szemben a kisösszegű sérelemdíjnak nincs semmilyen szankciós, illetve elégtételt adó hatása, figyelemmel a 2020. üzleti évet záró adózott eredményére, valamint arra, hogy mint elektronikus sajtótermék látogatott internetes lap, ezért a jóhírnév és a becsület csorbítására alkalmas közlések a nagy nyilvánosság előtt történtek. Értékelte az alperesi közleménynek a közügyekhez kapcsolódó jellegét, a közügyek megvitatásához fűződő társadalmi érdeket. Különösen fontos alkotmányos érdek, hogy a polgárok és a sajtó bizonytalanság, megalkuvás és félelem nélkül vehessen részt a társadalmi és politikai vitákban. A felperes ismertségét értékelte helyi és országos szinten, az általa viselt köztisztviselés társadalomban betöltött jelentőségét. Az összecszerűsége kiható jelentős tényként vette figyelembe, hogy a cikk a 2021. évi ellenzéki előválasztási kampány időszakában jelent meg, amikor köztudottan az átlagosnál nagyobb figyelmet fordítottak az állampolgárok a közélet, különösen a választásokon magukat megmérettető politikusokkal kapcsolatos híreknek. Az alperes terhére róható az is, hogy a korábbi perek alapján előre is valótlannak tudott, illetőleg bizonyítékokkal alátámasztani nem tudott állítás (álhír) közlésében közreműködött.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[22] Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a felperes javára megállapított sérelemdíj mellőzését kérte. Arra hivatkozott, hogy a sérelemdíj ren(párt 2. neve)ívvül eltűlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, és a felperest ért köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával.

[23] Felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontját jelölte meg.

[24] Hangsúlyozta, hogy a felperes a köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott, ilyeneket nem bizonyított, ezért a bírói gyakorlat szerint a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású, általános élettapasztalatok alapján bekövetkező hátrányok alapján kell meghatározni, amelyből nem vonható le olyan következtetés, amely szerint a megítélt sérelemdíjra lenne jogosult a felperes.

[25] A jogsértőként értékelt állítások közös jellemzői, hogy nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoztak. A perbeli közlések tartalma az általános tapasztalat szerint az átlagosnak mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásaiban már nem befolyásolta.

[26] Kiemelte, hogy a sérelemdíj mint magánjogi szankció elsődlegesen a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodszorban magánjogi büntetés.

[27] A sajtó-helyreigazítással a felperesnek okozott csekély hátrányokat teljes mértékben kompenzálta.

[28] A sérelemdíj kompenzációs és a megelőző funkciója nem különíthető el élesen, azok összefonódnak, csak kivételes, speciális tényállási elemek megléte esetén kerülhet előtérbe a preventív funkció.

[29] A perbeli, nem kiemelkedő súlyú jogsértés esetében a másodlagos, preventív funkció nem érvényesülhet hangsúlyozottan.

[30] A sérelmezett közlések által kiváltott hatás sem ítélt meg cikkenként, csak azok összességében. A felperes ugyanazon a napon megjelent, ugyanazon közlések nyomán – mint amelyek jelen per tárgyát is képezik – eddig 11 alperes általa kiadott sajtótermék vonatkozásában indított jóhírnév megsértésének megállapítása iránti peres eljárást, ezekben eljárásonként 500 000 Ft sérelemdíjat kíván érvényesíteni. A felperes ért sérelem egyösszegben meghatározott kompenzációja nem lehet magasabb, mint az alperessel szemben a legelső perben meghozott és jogerősen megítélt 500 000 Ft (Győri Ítéltábla Pf.I.20.045/2022/6.). A jelen perben sérelmezett közléseket illetően a felperes már kompenzációban részesült, ezért újabb sérelemdíjra vonatkozó kereseti igénye megalapozatlan. Másodfokú eljárási költséget nem számított fel.

[31] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[32] Jogi érvelésként előadta, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozta meg a sérelemdíjra vonatkozó döntését. A mérlegelési jogkörben okozott döntés csak abban az esetben változtatható meg, ha az kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó mérlegelésen alapul. Nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, kizárólag az a nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013. 199.II.). Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékével kapcsolatos szempontokat helyesen értékelte, az nem jogszabálysértő.

[33] Az alperes szándékossága annak ismeretében nem vonható kétségbe, hogy a perben kifogásolt közlését több elmarasztaló jogerős ítélet után közölte ismét. A Győri Ítéltábla

Pf.I.20.045/2022/6. számú jogerős ítéletében a jelenlegivel gyakorlatilag teljesen egyező tartalmú alperesi fellebbezést elbírálva kimondta, hogy a perfelvételt lezáró végzést követően az ellenkérelem változtatásnak mikor állnak fenn a feltételei. A másodfokú eljárásban az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet [Pp. 216. § (1) bekezdés, 373. § (1), (2) – (5) bekezdése]. Ezért az alperes fellebbezésében új, korábban elő nem adott érvelést nem hozhat fel, emiatt az alperesnek a sérelemdíj büntető funkciójával összefüggésben előadott érvelésével érdemben nem lehet foglalkozni.

[34] Az alperes által közzétett helyreigazítás az eredeti cikkhez képest való teljes elmaradása miatt, de egyébként sem volt alkalmas arra, hogy az őt ért sérelmet önmagában orvosolja. A sérelemdíj más funkcióinak betöltésére pedig fogalmilag alkalmatlan.

[35] Hangsúlyozta, a sajtó-helyreigazítási igény és a személyiségi jogi igény két különálló jogintézmény.

[36] Az, hogy a perben kifogásolt hamis állítást több másik féllel is közölte az alperes, nem befolyásolhatja azt, hogy az milyen sérelmet okozott neki, milyen mértékű annak kapcsán az alperes felróhatósága és milyen mértékben kell figyelembe venni a sérelemdíj funkcióit az adott cikk kapcsán.

[37] Kérte az alperes másodfokú eljárási költségeiben történő marasztalását a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet (IM. r.) 3. § (2) és (5) bekezdése alapján bruttó 19 050 Ft összegben.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[38] A fellebbezés alaptalan.

[39] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló jogkövetkeztetésre jutott, érdemi döntésével az ítéltábla egyetért, ezért ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[40] Az alperes fellebbezése kapcsán az alábbiakat emeli ki.

[41] A Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következően korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá hogy felülbírálati jogkörök közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[42] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a személyiségi jogsértés megállapítására vonatkozó döntését nem sérelmezte, jogorvoslati kérelme – annak tartalma szerint – a sérelemdíj összecszerűségének felülbírálatára irányult.

[43] Az ítéltábla megjegyzi, hogy az alperes fellebbezésében nem jelölte meg határozottan, hogy a sérelemdíj összegét milyen összegre kéri leszállítani [Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja], de ennek nincs jelentősége, mert a sérelemdíj összegének mérséklésére a fellebbezés indokai alapján nincs törvényes lehetőség.

[44] Helyesen hivatkozott a felperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a másodfokú eljárásban az ellenkérelem-változtatás feltételei nem állnak fenn, ezért az alperes fellebbezésében a sérelemdíj büntető funkciójával kapcsolatos jogi érvelése nem volt vizsgálható. A Pp. 216. § (1) bekezdése alapján ugyanis a perfelvételt lezáró végzést követően

az ellenkérelem megváltoztatásának az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a törvény eltérő rendelkezése hiányában akkor van helye, ha az ellenkérelem-változtatás – bármelyik fél által előterjesztett – új tényállítással áll közvetlen okozati összefüggésben, vagy azt a bíróságnak a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követő anyagi pervezetése indokolja. A Pp. 373. § (1) bekezdése szerint pedig a fellebbezésben és a másodfokú eljárásban – a (2) – (5) bekezdésben foglalt kivételekkel, amelyek a perbeli esetben nem állnak fenn – ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet.

[45] Az alperes fellebbezése a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására irányult. E rendelkezés alapján a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését. A sérelemdíj összegének meghatározása pedig anyagi jogi jogkörben hozott döntésnek minősül.

[46] Ezért az alperes fellebbezése folytán az ítéletábrának azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét (összegét) a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt szempontok megfelelő mérlegelésével határozta-e meg.

[47] A sérelemdíj megfizetésére kötelezésnek nem feltétele, hogy a sértett az őt ért hátrányt bizonyítsa. Az vizsgálendő, hogy a felperest ért-e olyan nemvagyoni sérelem, amely a sérelemdíj iránti keresetet is megalapozza. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdés második fordulata szerint „a sérelmet szenvedett fél az őt ért nemvagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat, de a Ptk. 2:52. § (2) bekezdés azon fordulata, hogy a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges mentesíti a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól. Ugyanakkor nemvagyoni sérelem hiányában nem teszi lehetővé a sérelemdíj követelését. A bírói gyakorlat nem marasztal olyan alacsony összegű sérelemdíj megfizetésére, amely nem alkalmas sem a sérelem kompenzálására, sem a jogsértéstől visszatartó hatás kifejtésére.

[48] Az elsőfokú bíróság a peradatok okszerű mérlegelésével – a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján – helyesen állapította meg, hogy az alperes a per tárgyát képező cikkben valótlán tényállításaival a felperes mint közszereplő jóhírnevét megsértette, és azzal összefüggésben köztudomású hátrányokat okozott. Az elsőfokú bíróság a felperes által keresetében hivatkozott hátrányokat vizsgálta, amelyek – mint arra helyesen mutatott rá – köztudomásúak. Ezen túl a felperes egyéb hátrányokra nem hivatkozott.

[49] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében felsorolt szempontokat figyelembe vette, azokat egyenként és összességükben vizsgálta, mérlegelte, és azok egybevetésével helyesen határozta meg az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 500 000 Ft-ban. Figyelembe vette azt is, hogy a felperest, mint közszereplőt fokozott tűrési kötelezettség terheli közéleti szereplésével összefüggésben.

[50] Az alperes által hivatkozott azon érvelés sem foghat helyt, hogy a sérelemdíj összegének meghatározásakor azt is figyelembe kell venni, hogy a sajtó-helyreigazítás keretében a felperesnek elégtételt adott. A kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis a sajtó-helyreigazítási eljárás és a személyiségi jog megsértése iránti per, mint jogintézmények egymástól céljaikban, eljárásrendjükben, törvényi tényállási elemeikben különbözőek, azzal, hogy ezen eljárások alanyai is eltérőek, ezért a sajtó-helyreigazítási eljárás, az annak során adott elégtétel a sérelemdíj összegszerűsége körében nem vehető figyelembe.

[51] A felperes által keresetében igényelt sérelemdíj összege arányos a jogsértéssel és a bírói gyakorlat által kimunkált arányossági szempontoknak is megfelel. Az elsőfokú bíróság a mérlegelési tevékenysége során az általa megállapított tényekből okszerű következtetéseket vont le, és azok helytálló mérlegelése eredményeként állapította meg a sérelemdíj összegét.

[52] Kiemeli az ítéltábla, nem vitásan a keresetben kifogásolt tényállítások célja a felperes széles nyilvánosság előtti lejárata olyan szándékos célzatos magatartás, amely alkalmas a felperesnek mint politikusnak (közéleti szereplőnek) a társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására, megnehezíti közszereplőként a közéletben való részvételét azzal, hogy tartalma szerint jogellenesen, bár burkoltan utal arra is, hogy az anyagi támogatás a bűncselekményt származó pénzből valósult meg, amelynek tartalma együtt, és külön-külön is alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az alperes szándékossága sem vonható kétségbe, mert a perben kifogásolt közlését több elmarasztaló, jogerős ítéletet követően ismételtén közölte.

[53] Az alperes által hivatkozott egyedi ügyekben hozott bírósági döntések sem teszik megalapozottá a fellebbezést. A sérelemdíj összecszerűségének meghatározásakor a jogi érvelés során irányadók lehetnek a más ítéletekben elvégzett mérlegelések szempontjai, azonban az immateriális sérelmek nem mérhetők matematikai módszerekkel, pusztán az a tény, hogy más ítéletek hasonló jogsértések mellett más tartalmú sérelmet, vagy más összegű kompenzációt találtak alkalmasnak, önmagában nem ad alapot az anyagi jogi felülmérlegelésre.

[54] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett, a sérelemdíj összecszerűségére vonatkozó rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése helybenhagyta.

[55] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban pereszes alperest marasztalta az IM. r. 3. § (2) és (5) bekezdése alapján a fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes által igényelt 15 000 Ft + áfa, összesen bruttó 19 050 Ft összegű másodfokú eljárási költség megfizetésére a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése alapján. A pereszes alperes köteles megfizetni a másodfokú fellebbezési eljárási illetéket az államnak a Pp. 102. §-a szerint.

Szeged, 2022. december 13.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró